Acatistul Sfinţilor mărturisitori Visarion, Sofronie şi Oprea (al doilea acatist)

(21 octombrie)

Sfinţii cuvioşi mărturisitori ardeleni Visarion şi Sofronie şi Sfântul mucenic Oprea împreună cu Sfinţii preoţi mărturisitori Ioan din Galeş şi Moise Măcinic din Sibiel (21 octombrie):

https://www.academia.edu/44451129/Sfin%C5%A3ii_cuvio%C5%9Fi_m%C4%83rturisitori_ardeleni_Visarion_%C5%9Fi_Sofronie_%C5%9Fi_Sf%C3%A2ntul_mucenic_Oprea_%C3%AEmpreun%C4%83_cu_Sfin%C5%A3ii_preo%C5%A3i_m%C4%83rturisitori_Ioan_din_Gale%C5%9F_%C5%9Fi_Moise_M%C4%83cinic_din_Sibiel_21_octombrie_

https://archive.org/details/sfintii-cuviosi-marturisitori-ardeleni-v

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-mart-transil

***

Materiale despre Sfinţii cuvioşi mărturisitori ardeleni Visarion şi Sofronie şi Sfântul mucenic Oprea împreună cu Sfinţii preoţi mărturisitori Ioan din Galeş şi Moise Măcinic din Sibiel:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20m%C4%83rt.%20ardeleni%20(21.%20oct)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Sfin%C5%A3ii+cuvio%C5%9Fi+m%C4%83rturisitori+ardeleni+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=m%C4%83rturisitori+

&&&

prăznuire la 21 octombrie

Visarion, Sofronie şi Oprea sunt Sfinţii apărători ai Ortodoxiei în Ardeal. Stăpânirea habsburgică intenţiona o introducere forţată a catolicismului, dar s-a lovit de o rezistenţă neclintită a credinţei strămoşeşti autohtone. Au fost hărţuiri aprige uneori, până la jertfele muceniceşti.

După obişnuitul început se zice:

Tropar (glas 1): Luptătorilor pentru Ortodoxie, ca nişte îngereşti trâmbiţe aţi înviorat în suflete îndrăznirea mărturisirii dreptei credinţe şi, ca nişte înţelepţi propovăduitori, pe popor l-aţi hrănit cu dreaptă şi luminată învăţătură. Mari au fost ostenelile lucrării voastre, mare şi osârdia propovăduirii, mare a fost şi rodul luptei voastre drepte, pururea pomeniţilor ostaşi ai lui Hristos.

Troparul Învierii, al Născătoarei de Dumnezeu: „Gavriil zicând ţie, Fecioară, «Bucură-te...” (glasul 1)

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.

11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Apoi:

Condacul 1
Fericiţilor fii ai neamului şi pământului românesc, moştenitorii curaţi ai credinţe strămoşeşti, pe voi, care şi muceniceşte credincioşia v-aţi arătat, după cuviinţă vă cinstim: ***Bucuraţi-vă, fericiţilor fii ai Sfintei credinţe strămoşeşti!***

Icosul 1
Nu au înţeles mulţi că pământul şi neamul românesc sunt totuna cu trupul în care sufletele şi inimile noastre trăiesc, Biserică sfântă, uşa deschisă spre Cer, scara pe care coboară Însuşi Dumnezeu şi noi urcăm la El.
Bucuraţi-vă, sfinţilor născuţi din trupul pământului românesc;
Bucuraţi-vă, moştenitorii Credinţei strămoşeşti;
Bucuraţi-vă, cei crescuţi din sămânţa cea bună;
Bucuraţi-vă, cei însămânţaţi în pământul cel roditor;
Bucuraţi-vă, grâul curat din ţarina lui Hristos;
Bucuraţi-vă, comorile cele dezgropate;
Bucuraţi-vă, mărgăritarele cele arătate;
Bucuraţi-vă, talanţii înmulţiţi;
Bucuraţi-vă, credincioşie de fii prea iubiţi;
Bucuraţi-vă, ostăşie de bărbăţie sfântă;
Bucuraţi-vă, neînfricată virtute;
Bucuraţi-vă, fericiţilor fii ai Sfintei credinţe strămoşeşti!

Condacul al 2-lea
Sfinte Visarioane cel cu dorul dumnezeiesc, Sfinte Sofronie cel blând, Sfinte Oprea cel iute şi aprins, şi încă mulţi alţii, credincioşi adevăraţi, cu toţii credinţa străbună aţi apărat, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea
În Ardealul cuprins de străini, o „altă” credinţă se încerca să se aducă, pe care sufletul şi inima românească nu o puteau primi, având sfinţenia strămoşească pecetluită pe veci:
Bucuraţi-vă, fiii vrednici ai neamului;
Bucuraţi-vă, fiilor credincioşi ai sfinţeniei moştenite;
Bucuraţi-vă, virtutea moşilor-strămoşilor;
Bucuraţi-vă, flori de pe mormintele străbunilor;
Bucuraţi-vă, pomi crescuţi din osemintele străvechi;
Bucuraţi-vă, roade cu chipurile lor reînviate;
Bucuraţi-vă, seminţe de ţarină românească;
Bucuraţi-vă, şi secerătorii cei ostenitori;
Bucuraţi-vă, şi secerătorii ce aleg neghina;
Bucuraţi-vă, aleşii de la „răscrucile de vremi”;
Bucuraţi-vă, lucrătorii de taină ai lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, fericiţilor fii ai Sfintei credinţe strămoşeşti!

Condacul al 3-lea
Străina stăpânire prigoană aprigă a pornit împotriva credinţei împământenite, şi multe dureri peste tot a pricinuit, dar voi, sfinţilor, în nădejdea lui Hristos nu aţi slăbit, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea
Aşa voi, Sfinţilor, Visarioane, Sofronie şi Oprea şi mulţi alţii, din tăcere aţi ieşit la mărturisirea credinţei străbune, de la un capăt la altul Ţara colindând.
Bucuraţi-vă, mărturisitorii întregului Ardeal;
Bucuraţi-vă, neobosiţi propovăduitori apostoleşti;
Bucuraţi-vă, că pe toţi i-aţi îndemnat la „credincioşie neabătută”;
Bucuraţi-vă, apărătorii Locaşurilor sfinte;
Bucuraţi-vă, apărătorii Bisericilor străvechi;
Bucuraţi-vă, ocrotitorii tradiţiilor sfinţite;
Bucuraţi-vă, ocrotitorii obiceiurilor bune împământenite;
Bucuraţi-vă, port românesc în toate;
Bucuraţi-vă, port românesc, de la îmbrăcăminte şi grai;
Bucuraţi-vă, frumuseţea românească;

Bucuraţi-vă, podoaba strămoşească;
Bucuraţi-vă, fericiţilor fii ai Sfintei credinţe strămoşeşti!

Condacul al 4-lea
Ca şi proorocii cei mari, Ilie, Ieremia şi Ioan Botezătorul, şi voi „grăitorii credinţei străbune” v-aţi făcut, cu înfricoşare şi mustrare pentru toţi care „uită” şi se leapădă de dreapta credincioşie şi de cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea
Ca şi poporul evreu de demult, şi poporul românesc prin voi a fost apărat de „mincinoasele vrăjmăşii străine”, care credinţa de neam au vrut să o strice, şi aşa Sfinţi apărători v-aţi făcut.
Bucuraţi-vă, proorocie apostolească;
Bucuraţi-vă, noul chip de credincioşie creştină;
Bucuraţi-vă, că nu v-aţi temut de stăpânirile rele;
Bucuraţi-vă, că pentru Hristos pe toate le-aţi jertfit;
Bucuraţi-vă, că aţi trecut prin toate primejdiile de moarte;
Bucuraţi-vă, că v-aţi pus viaţa pentru turma lui Hristos;
Bucuraţi-vă, că aţi strigat tare la „lupii răpitori”;
Bucuraţi-vă, că aţi strigat să vă audă toţi;
Bucuraţi-vă, că s-au înspăimântat cei vicleni;
Bucuraţi-vă, că au fugit de voi cei ucigaşi;
Bucuraţi-vă, că aşa aţi biruit „sălbăticiunea” cea ascunsă;
Bucuraţi-vă, fericiţilor fii ai Sfintei credinţe strămoşeşti!

Condacul al 5-lea
Poporul înfricoşat de stăpânirea străină nemiloasă avea nevoie de întărire şi încurajarea voastră sfântă, şi aşa cu toţii s-au strâns în nădejdea cea mare şi cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea
Aşa, voi sfinţilor, fiii cei viteji v-aţi dovedit, următorii virtuţilor străbune, care pământul şi neamul au apărat şi le-au păstrat prin vitregiile vremurilor furtunoase.
Bucuraţi-vă, bărbăţie de neam strămoşesc;
Bucuraţi-vă, cinstea străbună nepătată;
Bucuraţi-vă, vitejia străveche reînviată;
Bucuraţi-vă, zugravii icoanei pământene;
Bucuraţi-vă, zugravii icoanei strămoşeşti;
Bucuraţi-vă, zugravii icoanei sfinţeniei româneşti;
Bucuraţi-vă, sânge de neam curat;

Bucuraţi-vă, fii de vrednici părinţi;
Bucuraţi-vă, cei aleşi tocmai la vremuri grele;
Bucuraţi-vă, cei aleşi tocmai la încercările vrăjmaşe;
Bucuraţi-vă, lauda şi podoaba românească;
Bucuraţi-vă, fericiţilor fii ai Sfintei credinţe strămoşeşti!

Condacul al 6-lea

Nu înţelegeau străinii de ce cu atâta înverşunare se păstrează credinţa strămoşească, că nu înţelegeau adâncul de pământ şi neam al inimii româneşti, cel din cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Taina firii de neam este mai tare decât toate, şi în aceasta şi voi sfinţilor v-aţi arătat, şi cu adevărat mărturisirea voastră a biruit toată înşelăciunea străină.
Bucuraţi-vă, dreapta credinţă;
Bucuraţi-vă, tăria din faţa stăpânitorilor;
Bucuraţi-vă, neînfricarea în mărturisire;
Bucuraţi-vă, ostenelile cele binecuvântate;
Bucuraţi-vă, îndurările cele sfinţite;
Bucuraţi-vă, necazurile cele biruitoare;
Bucuraţi-vă, suspinurile cele nădăjduitoare;
Bucuraţi-vă, lacrimile de rugăciune cutremurătoare;
Bucuraţi-vă, priviri peste prăpăstiile lumii;
Bucuraţi-vă, vederea adânc pătrunzătoare;
Bucuraţi-vă, sfinţilor cu darurile lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, fericiţilor fii ai Sfintei credinţe strămoşeşti!

Condacul al 7-lea

Peste tot aţi propovăduit, în osteneli şi primejdii, ca dreapta credinţă strămoşească să nu fie distrusă de străini, şi aşa pe toţi i-aţi întărit să rămână neabătuţi, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Prigoană grea s-a dezlănţuit, că furia vrăjmaşă nemiloasă s-a dovedit, dar voi şi cu mai multă dăruire de jertfă v-aţi arătat, în păstrarea sfinţeniei neclintite.
Bucuraţi-vă, puterea credincioşiei sfinte;
Bucuraţi-vă, taina virtuţii;
Bucuraţi-vă, îndrăznirea nădejdii;
Bucuraţi-vă, neclintirea sfinţeniei;
Bucuraţi-vă, piatra de temelie a casei;

Bucuraţi-vă, stânca pe care stă Biserica;
Bucuraţi-vă, apa ce udă necontenit pământul;
Bucuraţi-vă, izvorul ce nu seacă niciodată;
Bucuraţi-vă, seminţele mereu semănate;
Bucuraţi-vă, răsadurile mereu crescute;
Bucuraţi-vă, rodurile nelipsite;
Bucuraţi-vă, fericiţilor fii ai Sfintei credinţe strămoşeşti!

Condacul al 8-lea
Bătuţi şi ameninţaţi, închişi şi chinuiţi, cu bucurie mucenicească jertfire aţi primit, ca lucrători de taină ai lui Hristos pentru lumea Sa în nevoi, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea
Este înspăimântătoare jertfirea mucenicească şi mulţi cu frică s-au ascuns, dar voi cu bărbăţie şi glas mare aţi strigat mărturisirea cea sfântă, de se mirau muncitorii.
Bucuraţi-vă, bărbăţie neîmpuţinată;
Bucuraţi-vă, vitejie de credinţă;
Bucuraţi-vă, tărie de neam;
Bucuraţi-vă, taină de mucenicie;
Bucuraţi-vă, taină doar a jertfei;
Bucuraţi-vă, taină ce cuprinde deodată Cerul şi Pământul;
Bucuraţi-vă, mucenicii cei fericiţi;
Bucuraţi-vă, mucenicii cei binecuvântaţi;
Bucuraţi-vă, chip de prinos;
Bucuraţi-vă, chip de prescură pentru trupul lui Hristos;
Bucuraţi-vă, darurile aduse la Altarul dumnezeiesc;
Bucuraţi-vă, fericiţilor fii ai Sfintei credinţe strămoşeşti!

Condacul al 9-lea
Aşa, Biserica străbună românească în voi a găsit pe apărătorii cei viteji şi neclintiţi, şi aşa temelie şi stâlpi şi ziduri în faţa vrăjmaşilor v-aţi făcut, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea
Cu adevărat, străinii ca de nişte ziduri tari s-au lovit şi nu au mai putut trece să strice altarul prea sfânt al inimii străbune, în care este toată viaţa acestui pământ, trupul de taină şi Biserică peste vremi.
Bucuraţi-vă, pământul cel sfinţit;
Bucuraţi-vă, pietrele ce rămân după curgerea vremurilor;
Bucuraţi-vă, făcliile puse la înălţimi;

Bucuraţi-vă, luminile de pe mormintele părinteşti;
Bucuraţi-vă, lumânările ce ard la sărbători;
Bucuraţi-vă, lumânările din policandrul Bisericii;
Bucuraţi-vă, lumânările din Sfântul altar;
Bucuraţi-vă, icoanele de la iconostasul eroilor;
Bucuraţi-vă, icoanele cu vopselele muceniceşti;
Bucuraţi-vă, icoanele de închinare pentru urmaşi;
Bucuraţi-vă, pomelnic înscris pentru vecie;
Bucuraţi-vă, fericiţilor fii ai Sfintei credinţe strămoşeşti!

Condacul al 10-lea

Temniţă grea şi nespuse dureri aţi îndurat, dar nu v-aţi slăbit râvna şi credincioşia, pentru care şi noi vă luăm ca icoanele vii ale jertfei dreptei credinţe strămoşeşti, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Drum lung şi greu până la Viena aţi făcut, la stăpânirea împărătească dreptatea să găsiţi, dar în zadar v-aţi ostenit, că făgăduinţele străine neîmplinite au rămas.
Bucuraţi-vă, dreptatea câştigată cu sânge;
Bucuraţi-vă, adevărul recunoscut după jertfire;
Bucuraţi-vă, sfinţenia cea după moarte;
Bucuraţi-vă, inimile dragostei tăcute;
Bucuraţi-vă, inimile dragostei nearătate;
Bucuraţi-vă, suflete mai tari decât trupul;
Bucuraţi-vă, trupuri mai tari decât firea;
Bucuraţi-vă, firea mai tare decât carnea;
Bucuraţi-vă, pământ mai tare decât materia;
Bucuraţi-vă, materie sfinţită de har;
Bucuraţi-vă, chipurile întregi de Om-chipul lui Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, fericiţilor fii ai Sfintei credinţe strămoşeşti!

Condacul al 11-lea

Jertfele voastre ne sunt lumina de dreaptă credinţă, care mereu va arde în candelele icoanelor noastre strămoşeşti, în pomenirea neîncetată şi cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Fericiţilor iubitori de Dumnezeu şi de credinţa Sa neabătută, fericită este şi pomenirea noastră, prin care vă rugăm să ne apăraţi şi pe noi de amăgirile credinţelor străine:
Bucuraţi-vă, sfinţilor de inimă românească;

Bucuraţi-vă, simţire de neam strămoşesc;
Bucuraţi-vă, lumina peste neguri de vremi;
Bucuraţi-vă, lumina din nopţile furtunoase;
Bucuraţi-vă, ocrotitorii în prigoniri;
Bucuraţi-vă, apărătorii de vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi;
Bucuraţi-vă, sprijinirea în slăbiciuni;
Bucuraţi-vă, încurajarea în deznădejdi;
Bucuraţi-vă, şoaptele cele de taină;
Bucuraţi-vă, înţelepciunea din adânc;
Bucuraţi-vă, priceperea doar a sfinţeniei;
Bucuraţi-vă, fericiţilor fii ai Sfintei credinţe strămoşeşti!

Condacul al 12-lea
Ostenelile voastre s-au sfârşit şi, în odihna cea veşnică de acum fiind, vă bucuraţi de biruinţa cea sfântă pe care aţi lucrat-o pentru neamul şi pământul strămoşesc, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Nu încetaţi, o, sfinţilor, să ne ajutaţi şi pe noi în multele nevoi, că suntem încă prigoniţi de multe vrăjmăşii ascunse, şi aşa să ne păstrăm credinţa cea dreaptă şi osemintele sfinte ale acestui pământ să le păzim, ca adevăraţi fii şi urmaşi.
Bucuraţi-vă, nume de icoane;
Bucuraţi-vă, nume de candele veşnic aprinse;
Bucuraţi-vă, nume înscrise pentru veşnicie;
Bucuraţi-vă, pomenirea cea cu toţi Sfinţii români;
Bucuraţi-vă, făcliile sărbătorilor noastre;
Bucuraţi-vă, luminile de pe mormintele părinteşti;
Bucuraţi-vă, şi ai Bisericii fii de cinste;
Bucuraţi-vă, aleşii Bisericii străbune;
Bucuraţi-vă, chipurile ce mereu se oglindesc din Cer;
Bucuraţi-vă, chipurile care mereu se arată pe pământ;
Bucuraţi-vă, chipurile Raiului viitor;
Bucuraţi-vă, fericiţilor fii ai Sfintei credinţe strămoşeşti!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, fericiţilor mărturisitori ai credinţei străbune, fii adevăraţi ai neamului şi pământului, fiii Bisericii, însăşi inima credincioşiei de adânc, primiţi şi cinstirea noastră, prin care şi noi ajutorul cel sfânt să avem, în cântarea de: ***Aliluia!***

Se citeşte apoi din nou:

Icosul 1

Nu au înţeles mulţi că pământul şi neamul românesc sunt totuna cu trupul în care sufletele şi inimile noastre trăiesc, Biserică sfântă, uşa deschisă spre Cer, scara pe care coboară Însuşi Dumnezeu şi noi urcăm la El.
Bucuraţi-vă, sfinţilor născuţi din trupul pământului românesc;
Bucuraţi-vă, moştenitorii Credinţei strămoşeşti;
Bucuraţi-vă, cei crescuţi din sămânţa cea bună;
Bucuraţi-vă, cei însămânţaţi în pământul cel roditor;
Bucuraţi-vă, grâul curat din ţarina lui Hristos;
Bucuraţi-vă, comorile cele dezgropate;
Bucuraţi-vă, mărgăritarele cele arătate;
Bucuraţi-vă, talanţii înmulţiţi;
Bucuraţi-vă, credincioşie de fii prea iubiţi;
Bucuraţi-vă, ostăşie de bărbăţie sfântă;
Bucuraţi-vă, neînfricată virtute;
Bucuraţi-vă, fericiţilor fii ai Sfintei credinţe strămoşeşti!

Condacul 1

Fericiţilor fii ai neamului şi pământului românesc, moştenitorii curaţi ai credinţe strămoşeşti, pe voi, care şi muceniceşte credincioşia v-aţi arătat, după cuviinţă vă cinstim: ***Bucuraţi-vă, fericiţilor fii ai Sfintei credinţe strămoşeşti!***

(Extras din cartea: Imnografie / Ieromonah Ghelasie Gheorghe. - Bucureşti: Platytera, 2016)

Sinaxar - Pomenirea cuviosului mărturisitor Visarion

În această lună (octombrie), în ziua a douăzeci şi una, pomenirea cuviosului mărturisitor Visarion.

Cuviosul părintele nostru Visarion, s-a născut în Bosnia, din părinţi creştini ortodocşi: Maxim şi Maria, în anul mântuirii 1714 şi a primit din Sfântul Botez numele de Nicolae. Tânăr, călătorind pe la multe locaşuri de închinare, a poposit adesea la Locurile Sfinte. Acolo, la mănăstirea Sfântul Sava, de lângă Ierusalim, a îmbrăcat schima monahicească, pe când avea 18 ani, primind numele de Visarion. După un timp, a venit în Slovenia şi s-a aşezat la mănăstirea Pacra, unde pentru râvna sa către cele sfinte, s-a învrednicit de darul preoţiei.

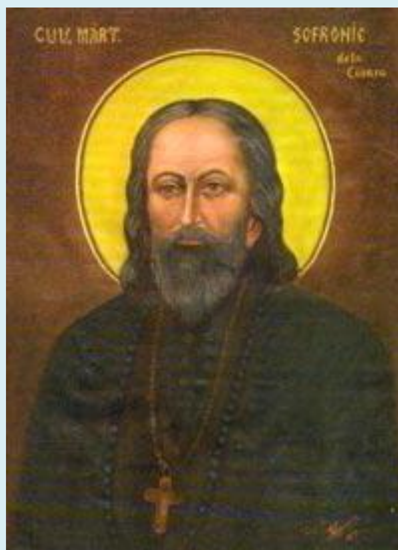
La trei ani după hirotonirea sa întru preot, cuviosul Visarion a mers din nou la Locurile Sfinte, ca să-şi întărească şi mai mult sufletul în dreapta credinţă a Bisericii Răsăritului. La puţină vreme după întoarcerea sa din această călătorie, a venit în Ţara Ardealului, unde papistaşii căutau prin silnicie să smulgă credinţa dreptmăritoare din sufletele românilor ortodocşi.

Nu glasul omenesc l-a chemat în Ardeal, ci însuşi Ziditorul tuturor, ca să mântuiască din pierzare pe românii drept-credincioşi. Pe unde trecea, el aprindea în sufletele credincioşilor râvna pentru credinţa cea adevărată. Trăia o viaţă de aspră înfrânare, hrănindu-se numai cu mâncare slabă de legume. Pentru chipul mult

îmbunătăţit al vieţii sale, drept-credincioşii români nu numai că-l ascultau şi urmau poveţele lui, dar cuprinşi de o mare însufleţire duhovnicească, îi sărutau mâinile şi picioarele cele sfinte.

În drum spre Sibiu a fost prins de stăpânirea catolică şi târât la judecată. În faţa celor care-l judecau, el a stat drept şi fără frică, mărturisind că dreapta credinţă a Bisericii Răsăritului este singura adevărată şi mântuitoare. Pentru aceea, el nu va înceta să arate uniţilor rătăcirea lor şi să-i îndemne să se lase de ea. Pentru această mărturisire a dreptei credinţe, cuviosul Visarion a fost aruncat în fioroasa temniţă din Kufstein, în creierul munţilor tirolezi, unde după suferinţe grele departe de lume, dar aproape de Cel care împarte cununile vieţii celor vrednici, s-a mutat către Domnul.

Sinaxar - Pomenirea cuviosului mărturisitor Sofronie

Tot în această zi, se face pomenirea cuviosului mărturisitor Sofronie.

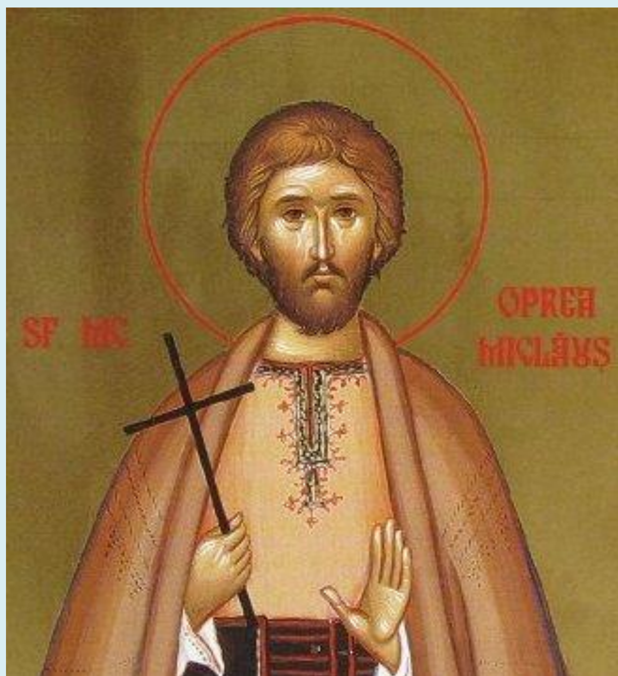
Cuviosul Sofronie se trăgea din familia Popovici de la Cioara Sebeşului. La botez i s-a dat numele de Stan, iar în călugărie numele de Sofronie. A sihăstrit multă vreme în Ţara Românească, iar în anul 1756 s-a întors la Cioara, unde râvna sa pustnicească l-a mânat să-şi facă un mic schit în mijlocul codrului şi să ţină acolo câţiva tineri la învăţătură. Dar diavolul, care pururea caută să strice cele bune, l-a izgonit prin oameni răi din schitul său şi l-a silit să plece în străine locuri.

După ce străbătu o mare parte din ţinutul Sebeşului şi al Albei, îndemnând, cu multă râvnă duhovnicească, pe credincioşi să nu se depărteze de credinţa dreptmăritoare, a suferit grea prigoană din partea papistaşilor, care l-au aruncat în temniţa grea din Bobâlna. Dar Domnul, care a scăpat pe Petru din lanţuri, l-a slobozit şi pe cuviosul Său Sofronie. Două luni a stat cuviosul în ţinutul Zarandului şi apoi s-a îndreptat spre Munţii Apuseni, ca să facă din crestele lor cetate nebiruită dreptei credinţe.

Neputându-l abate de la calea cea dreaptă, papistaşii l-au prins din nou şi l-au aruncat în temniţa din Abrud. Dar Dumnezeul puterilor l-a izbăvit iarăşi din temniţă. De acum, credincioşii n-au mai vrut să-l părăsească, ci ca pe Domnul Hristos odinioară, îl însoţeau pururea câte 12 bărbaţi temători de Dumnezeu, ca nişte apostoli înflăcăraţi.

În ziua a patrusprezecea a lunii februarie din anul 1761, cuviosul Sofronie a ţinut "Marele sobor" din cetatea Bălgradului (Alba Iulia). ***Cu cuvinte lipsite de meşteşug, dar pline de dulce mângâiere, a cerut la acel sobor, cuviosul Sofronie, în numele poporului român, vlădică pe seama drept-credincioşilor din Ardeal. Bunul Dumnezeu i-a ascultat glasul şi a înmuiat inima stăpânitorilor care au îngăduit ca românii să aibă vlădică după rânduiala Bisericii Ortodoxe de Răsărit. Iar atunci când, cu voia lui Dumnezeu, a fost rânduit ca episcop ortodox al Ardealului Dionisie Novacovici, cuviosul Sofronie, socotindu-şi împlinit lucrul său, a plecat la Sfânta mănăstire a Argeşului, unde s-a săvârşit în pace, mutându-se în locaşurile cereşti.***

Sinaxar - Pomenirea Sfântului mucenic Oprea

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Oprea.

Acest mărturisitor al dreptei credinţe s-a născut în Săliştea Sibiului, pe vremea împărătesei Maria Tereza (1740-1780). Era plugar şi împreună cu soţia şi copiii lui, ducea o viaţă de bună cucernicie şi plăcută lui Dumnezeu.

Pe vremea aceea, semeaţa împărateasă multă silnicie făcea credincioşilor de sub stăpânirea ei, ca să-i rupă de la Legea Răsăritului şi să-i plece unirii cu Roma. Le răpea bisericile, pe preoţi îi izgonea, pe cei care nu se clătinau de la dreapta credinţă şi nu se plecau Romei, îi lovea cu biruri şi poveri şi umplea temniţele cu ei.

În amărăciunea lor, românii se rugau fierbinte lui Dumnezeu să nu-i lase să piară cu totul. Şi Dumnezeu şi-a plecat urechea cu milă şi a ridicat pe Oprea din Sălişte, bărbat drept şi inimos, să le fie apărător în cumplita lor primejdie.

Şi evlaviosul Oprea porni cu încredere la luptă pentru apărarea dreptei credinţe. Mai întâi îşi întări sufletul cu post şi rugăciune, cu binecuvântările preoţilor izgoniţi de la Sfintele lor altare şi cu bunele poveţe de la bătrânii înţelepţi. Apoi căută, prin munţii şi văile săliştene, gloatele drept-credincioşilor, pretutindeni îmbărbătând pe cei ce pătimeau, mângâind pe cei ce suspinau şi sprijinind pe cei ce se clătinau.

Când se înfăţişa înaintea căpeteniei de la cârma ţării şi-i ceru oprirea prigoanelor şi sloboda mărturisire a dreptei credinţe, căpetenia îl mustra ca pe un răzvrătit şi-l ameninţa cu temniţa şi moartea, dacă nu se pleacă unirii cu Roma.

Văzând această neomenie, în toamna anului 1748, evlaviosul Oprea merse la Viena să se plângă împărătesei şi să-i ceară libertate pentru Legea Răsăritului, arătând că unirea cu Roma s-a făcut atât de ascuns, încât nici preoţii n-au ştiut ce este.

Împărăteasa, cu viclenie i-a spus că i-a ascultat plângerea, dar în ascuns a dat poruncă pentru şi mai mari prigoane, iar Oprea să fie întemniţat de îndată ce va so-si în Ardeal. Prin vrerea lui Dumnezeu, aflând de această ticăloşie, evlaviosul Oprea a rămas în Banat ca cioban la oi. Dar, după puţin timp, înainte de Sfintele Paşti din anul 1752, evlaviosul Oprea ne mai putând răbda suferinţele drept-credincioşilor, merse iarăşi la Viena şi ceru împărătesei oprirea prigoanelor şi încheia jalba: "sau vlădică de legea noastră sau drum slobod să plecăm din ţară".

Împărăteasa porunci ca fericitul Oprea să fie prins şi osândit la temniţă pe viaţă în cetatea Kufstein din Tirol. Pe fericitul Oprea l-a aşteptat vreme îndelungată soţia sa Stana, stând la uşa bisericii, îmbrobodită în negru, plângând şi cerând milă ca să-şi poată creşte copiii. Dar el n-a mai venit, împodobindu-se în temniţă cu cununa nepieritoare a sfinţilor mucenici.

Rugăciune către Sfinţii ierarhi Iorest şi Sava ai Ardealului şi Sfinţii mărturisitori Visarion, Sofronie şi Oprea ce s-a rostit la slujba canonizării

Cu inima smerită şi cu grai de laudă cutezam a preamări astăzi pe Hristos, Cel ce v-a arătat pe voi, prea fericiţi mărturisitori ai dreptei credinţe, slava Bisericii noastre! Şi început cinstirii voastre de obşte făcând, ne plecăm genunchii cu umilinţă şi negrăită dragoste şi rugăciune înălţam vouă, celor ce aţi pus mai presus de toate cele vremelmce, credinţa cea dreptmăritoare; căci voi, o, bunilor ierarhi ai Ardealului, Iorest şi Sava, trăitori ai smereniei călugăreşti şi părtaşi ai darurilor cereşti, aţi îndurat chinuri de moarte pentru apărarea Legii noastre strămoşeşti şi a poporului dreptcredincios; iar tu, cuvioase Visarioane, prealuminate, te-ai coborât ca un arhanghel cu glas de trâmbita dumnezeiasca în mijlocul credincioşilor, întărindu-i în dreapta credinţă şi viaţa ta ţi-ai dat pentru Hristos; şi turma cea dreptcredincioasa din Ardeal pe căile mântuirii şi îndrumând Biserica lui Hristos la biruinţa; iar tu, Oprea, cel prea osârduitor, iubind mai mult Legea neschimbată a lui Hristos decât pe ai tăi şi decât însăşi viaţa ta, sufletul ţi-ai pus pentru dreapta credinţă.

De aceea, voi toţi care aţi odrăslit din coapsele Bisericii dreptslavitoare din Ardeal şi care acum vă bucuraţi de slava mucenicilor şi a mărturisitorilor lui Hristos, primiţi rugăciunea noastră şi mijlociţi pentru noi înaintea Bunului şi Milostivului Dumnezeu, Celui în Treime prea mărit. Ocrotiţi, cu rugăciunile voastre, turma cea dreptslavitoare, care vă cinsteşte ca pe nişte stâlpi neclintiţi ai dreptei credinţe. Rugaţi-vă Domnului ca să întărească dragostea şi unitatea de credinţa dintre fraţi, să reverse harul păcii în inima tuturor, să ferească turma dreptcredincioşilor de toată reaua întâmplare, ca într-un glas şi într-un suflet să preamărim pe Cel ce este Dătătorul tuturor darurilor şi Mântuitorul nostru. Privegheaţi şi vă rugaţi pentru noi, că izbăviţi fiind, prin mijlocirile voastre, de cursele celui rău, să ducem lupta cea bună a mântuirii, în toate clipele vieţii noastre şi să fim neclătinaţi întru dreapta credinţă a moşilor şi strămoşilor noştri.

Bucurându-vă de dumnezeiasca mărire întru care v-aţi înălţat şi rugându-ne vouă ca să fiţi mijlocitori înaintea tronului Celui de sus, prea mărim pentru toate pe: Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, zicând: Slava Ţie Dumnezeule, Cel mare şi minunat întru sfinţii Tăi. Amin!